

Lodouici Lazareli Poete Christiani ad Ferdinādū
Regem dialogus, cui titulus Crater Hermetis.

Quoniam mecum diu ipse hesitarem/inter tot et
veterum et recentium diuersas/diffonasq;
opiniones/que ad vitam duceret via/qua-
ue ratione de consequenda felicitate/pedula aēpsq;
firmari in hac vita fides posset/dumq; in hac sepius
āxietate funderē deo verba precantia/crebros depe-
ctore gemitus/verasq; ex oculis spargerē lachrimas;
non defuit tandem illius e celo presidium. qui nau-
fraganti petro auxiliare manum porrexit/qui ante
secula mūdū creauit/qui labefactū flagitijs orbem/
sui oblatione restituit/qui magni cōsiliij angelus/ve-
ro mētes lumine illustrauit/qui princeps pacis; ho-
minem deo conciliauit/quem/verū deū et verum ho-
minem profiteamur/ac futuri patrem seculi/iudicēq;
expectamus: Ipse qui in **Hermetis** mente **Pimander**
erat in me **christus IHESVS**/ incolatū facere digna-
tus est. mentemq; veritatis lumine illustrans: me cō-
solatus est/consolator eternus. mee igitur felicitatis
o rex/te participem facere dignum duxi. qui in hac
tua senectute primogenito regni frena relaxās/quieti
es deditus/contēplationiq; et pijs insistis operibus.
ociosus enī videris: et huic de qua nūc tecum actu-
rus sum perscrutationi idoneus. nō ego nunc **Rex**
verborum elegantie/veluti greci: sed verborū actui/
vt sapiētes egyptij/studeo. de verbi enī actu/nō de cō-
sonantia/perscrutabimur: qua ratione bonū cōsequi
possimus. Tum **REX**. age ergo/exprime/quid nobis
faciendum est: vt hanc possimus cōsequi felicitatē.
LAZ. Nosti ab antiquis mēorie proditū. Cuidam

que esset ad felicitatē via interroganti: delphicū re-
spōdisse apollinē/ si teipm agnoueris. et in eius frōte
templi signatum: nosce teipsum. Tum REX. igitur
delphico Apollini credendū asseris. LAZ. nō semp:
sed cū consona exprimit veritatē. multa enim vera:
in suis prompsit oraculis. quod si porphyrium in ora-
colorū philosophia/ pcurres: ita esse pro certo com-
peries. sed vt cetera ptermittā: quod de vitabeata ex-
pressit oraculū/ hic ī mediū afferam⁹. quod greco car-
mie scriptū pferrē: sed breuitati studēs latie exprimā.

Apollo.

Porphyri⁹

Dura via illa nimis/ eratis clausaq; portis:

Que vitam nobis aperit/ donatq; beatam.

Nec vero verbis facile enarrarier vllis/

Exponiq; queat: illo quo semita ducit.

Quam primi ante omēs/ ceperunt tradere pulchras

Qui nili epotant lymphas: phenicibus inde

Proximaq; assyrijs ea cura. sed in clyta longe

Gens hebraea illam nouit: notamq; recepit.

An quicq; hoc oraculo veri⁹? REX. Ita videt. sed dic

q̄so: an Egyptij aliqd de veritate degustarūt? LAZ.

Non modo degustarunt: sed pene ingurgitati sunt.

At ceteros pretermittētes: quid de Hermete dicem⁹?

qui omnē sapientie semitā perscrutatus: oratione li-

cet parua/ immēsa tamē sententijs/ de vera sapiētia/

monumenta posteris reliquit. vnde vt aliqui conie-

ctant: ad hebreos sapientia migravit. Mosē enī he-

breū/ & apud Egyptios natū: trāstulisse eam putant

ex egypto per pentateucū ad hebreos. et eū in actis

apostolorū legimus: oīm egyptiorū disciplina fuisse

eruditissimū. REX. Hermeticus es vt videris o Laza

rele: adeo profecto hūc laudibus effers/ vt sapiētior

fuerit nemo. LAZ. Christianus ego sū o Rex: et Her

CRA.

meticū simul esse nō pudet. **Si** enī precepta eius cōsideraueris: a christiana cōfirmabis: nō abhorrere doctrīna. **Hic** est ille o rex optime: quem **Maia** genitū/ deorū interpretem/ eloquentie deū/ repertore lyre/ et multis perfectū officijs/ veteres dixerē poete. **Ab** hoc omnis suā antiqua theologia traxit originē. **Nā** cū taceamus plurimos eius libros/ qui perierūt: quid diuinus illis libellis iueniri potest: quos habemus in manibus, in quibus de dei trinitate/ ita cōsumate expressit: vt qui eū itelligit/ veritatem se gaudeat iuenisse. **Quare** hūc nostrū sermonē: volo hermetis cratera nūcupari: **Quicquid** enī hic de vera felicitate inuestigabimus: et ab euāgelica doctrīna/ et ab hermetis preceptis hauriemus. **REX.** **Perge** igitur. nā ardesco intelligere id quod iam es proferre pollicitus. spero enī cū et ego christianus sim: simul tecū etiā **Hermeticus** effici. **LAZ.** **Tu** modo o rex interroga: quid primū nūc audire desideras: **REX.** **Ad** rē (abiectis superfluis) properandū est. dic igitur qua ratione me ipsū noscere valeo: **LAZ.** interrogāti hermeti **Pimā** der respōdit: tua me mēte cōplectere/ & ego te in cūctis quibus cupis erudiā. **Dixit** et ipsa veritas: sine me nihil potestis facere. a ppheta etiā dicitur: in lumine tuo videbimus lumen. quod vt nos illustret: deū primo precabimur. in omni nāq; rerū prīcipio: orandū esse preceptū est ab antiquis. sed in theologia id fore exequendum: **Areopagita** p̄cepit **dionysius**. eo quidē i libro: quē de dei noibus edidit. **Cū** igitur hic de theologie arcanis differendum sit: prīcipio orabimus. tu vero adesto/ faue animis: dum sic deum inuoco.
Qui supra cherubin sedes/
Qui summo resides throno/

Dionysius

VER.
... omnia iudicas
... habetis preces
... hanc meam
... et perire libidine
... exercitum deus
... hominum pat
... adhibe pias
... amoues procul
... radios tu
... deus israel
... domum tra
... lumine candido
... fac habitaculum
... fugas
... tuam lumen
... profus imago
... vapor
... calydem tradit
... apertus
... michi pater
... penitus trahat
... simul
... hanc
... hanc
... tuum
... tolle boni et mal
... reuoca pedes
... in arbore nutrita
... inuolabili
... bono
... reuocet retro
... p̄cipio

Et recte omnia iudicas/
Qui celos habitas; preces
Ad te nunc statuo meas/
Verbo et pectore subdito.
Inuicte exercituum deus/
Diuorum atq; hominum pater.
Aures huc adhibe pias.
Ne queso amoueas procul;
Splendoris radios tui.
Tu rex/tu deus israel
Descende; hancq; domum tuam/
Comple lumine candido.
Dignum fac habitaculum/
Expurga tenebras/fuga
A me tartaream luem;
Munda hanc prorsus imaginem.
Ut sole attrahitur vapor/
Ut magnes calybem trahit:
Sic flammis rapiar tuis.
Te coniunge michi pater;
Mox ad te penitus trahar/
Vnumq; efficiar simul.
Ut solis radijs nitet/
Hautis luna micantibus:
Sic vultu rutillem tuo.
Lignum tolle boni et mali/
Errantes reuoca pedes;
Vite ex arbore nutriar.
Ut tecum inuiolabili/
Eternoq; fruar bono;
Et nunq; amouear retro.
Immo te penitus fruar:

CRA:

Qui solum bonus es, bonum
Quod preter nihil est bonum/
Prebe ut lumine tuo
Lumen conspiciam tuum/
Et illud referem tuis,
Terret me impietas mea/
Sed maior pietas tua
Clamat ne metuas, age
Adsum iustificans malos/
Humanum miserans genus/
Tollens pondera criminis,
Sola est deum nosse salus/
Sola est iustificatio;
Solusq; ad superos gradus,
En tu filius es meus;
In quo complacui mihi,
Aude ac omnia iudica,
En do verba tibi mea;
Que soles faciunt novos/
Et vastum renouant mare,
Nubes obediant tibi;
Pisces et volucres simul/
Ad vocem paueant tuam,
Planta sidereas domos;
Terre construe cardines/
Te dicat dominum syon,
Et montes sinai et tabor/
Iordanisq; agiles aque;
Testentur genitum deo,
Mox regnum ecce venit meum,
Cum christo imperita duce;
Qui sanctos reliquos sacrat.

Heu fors te examinet tua/
Herens sufficiat fides:
 Quam nectit sapientia.
Gaudebo in domino meo:
 Qui seruum in solio dauid
 Regem constituit suum.

Iam oratum est: tu modo optime **R**ex reitera/quid a
 me nūc exprimi cupis. **R**EX. **A**deo tua hec oratio sa-
 cris referta sententijs/animū detraxit meū: vt multa ī
 ea a te dicta/primū intelligere cupiā. **L**AZ. **C**ū ad fi-
 nem per uenerimus sermonis/quē cepimus: et ea et cō-
 plura alia/liquido itelliges. **N**unc vero instemus īce-
 pto: ad quod vt reuocaris repetā/quod superius tactū
 est. **A**t ne videar ab apollinis oraculo/sed ab herme-
 tis doctrina sumpsisse inītiū: sic habeto. **C**reatis ab
 inītiū oibus: sic deū **H**ermes asserit exclamasse. Pullu-
 late/adolescite/propagate: vniuersa germina ac ope-
 ra mea. **V**os īsuper/quibus mētis portio cōcessa est:
 genus recognoscite vestrū/ vestrāq; naturā īmortalē
 cōsiderate. amorē corporis: mortis causā esse scite. qđ
Mosis sententie ī geneseos libro respondet. ī his enī
Hermetis verbis: et lignum vite ī quo viuimus/et li-
 gnum sciētie boni et mali/quod nobis affert īteritum
 cōtinetur. cuius caput/preceptū est (ceu videre ī prō-
 ptu est) vt nosmetīpsos cognoscamus. **R**EX. **R**euoca-
 tus sum ab īterrogatione: quā fecerā, primū quidē cu-
 pio abs te edoceri/si facultas adest: quid vite/et quid
 sciētie boni et mali/lignū fuerit. de hoc enī aut fere
 nulla/aut īnuoluta: apud sacros doctores declaratio
 īuenitur. adeo vt obstupescam: vt id a quo omnis ge-
 neris nostri ruina dependeat/et per quod fundata est
 omnis sacrarū litterarū traditio/penitus incognitum

Hermes.

Moses.

CRA.

remaneat et indefinitū, addo quod preceptū illud in **Adam** in quo p̄ originē fuimus: in nos eius genus/deriuatione funditur/vt idem nobis inobedietie periculū imineat. nā quod nō nouimus: euitare nō possumus, legimus enī in sententijs sacris: lignū illud (si cut ceteras arbores) fuisse corporeū, cuius vero arboris fuerit lignum: nō legimus, nec etiā post transgressum: preceptū illud/a deo legimus reuocatū. **LAZ.** Ego vero hanc philonis **Alexadrini** in libro secundo de agricultura sententiā legi/orex: superiori illi quā commemorasti/contrariam, que sic habet, predictis cōsequens est: & paradyfi plantarū cultura, dicitur enim plātauit dominus paradyfū in eden ad orientem: et posuit illic hominē/quē plasmauerat, vitesigtur et oliuarū/vel malorū punicorū/vel similiū arbores putare: multa est et insanabilis stultitia, hic aut philo **Hebreus** fuit/et sapiētissimus, & vt **Hieronymus** in libro de viris illustribus asserit: apostolorū temporibus/ **Petro** apostolorū p̄cipi et **Marco** euāgeliste/ cōsuetudinē charus, eaq̄ omis de prima philosophia inuestigatio: sacrarū est litterarū oraculis stabilita. **Cū** vero o **Rex** ad eius rei perferuationē me cōpellas/que a diuino loquis indefinita remāsit (quoniā circa diuina: sepe solet humana decipi cōsideratio) tantum in hac re/et in ceteris que sequetur/ assertū a nobis id esse volum⁹ quātū ab ecclesia/ fideliumq̄ choro cōprobatur, nā si **Plato** in legibus precepit: eorum nihil innouari/que ex delphis/aut dodone aut ammono sunt accepta/vt quedā prisce orationes per visiones inspirationesq̄ deorū asserite, quanto minus que per prophetas et electos veri dei/imo per ipsū **IHE SVM** verū deū et hominē nobis tradita sunt/ inoua

Philo.**Hieronymus.****Petrus.****Marcus.****Plato.**

VEL
 mus. Si etiā admet
 idem nō habere quos
 necessarius corā oratio
 ur. remonibus quāto ma
 eraculis et proprietatum
 et inconcussa & indol
 hōbe etiā si id placet
 recedit eiusq̄ ministri
 reba et opera illi se
 vero o **Lazare**: per
LAZ. Sepissime audi
 uaculis o reuocā deū
 propter se creasse. **R**
LAZ. Cum igitur
 in diuine obsequetur
 i indidit intellectus, vt
 inuoluptaret. cōtem
 indolis radios ut ahe
 namq̄ perpetuā adip
 in cōtemplationibus am
 inuoluptaret. **R**
 reuoluntatem et sapientia
L. Sic probet uoluntate
X. Quid igitur emob
 rex hac contemplati
 Non parum o rex.
 que per sapiētiā eu
 unī statuerat/ in quo
 didissimos angelos vi
 gnaa mortem quam
 uitate perpetuo fuer
 bus cupit et continuo

re debemus. Si etiā admonet in Thimeo: impossibile esse ijs fidem nō habere/quos deorū filios vocat/ licet nō necessarijs eorū oratio/nec verisimilibus confirmetur rationibus:quāto magis ipsius IHESV veri dei oraculis/et prophetarum et electorū eius/preceptis/et inconcussa & indubia fides habenda est.

REX. Adde etiā si id placet: cum plurima bona a deo per ecclesiā/eiusq; ministros habeamus: omnia nostra et verba et opera illi subicere equum esse.

Tu nunc vero o Lazarele: perge, et quod itendis exequere. **LAZ.** Sepissime audisti et in sacris vt credo legisti oraculis/o rex: oia deū propter hominē/hominem vero propter se creasse. **REX.** audiuimus sepius/legimusq;. **LAZ.** Cum igitur deus hoīem propter se creasset/vt diuine obsequeretur voluntati: diuini illi portionē indidit intellectus, vt per eius discursū: diuinitatē contēplaretur, cōtemplandoq; substantiales ad se splendoris radios traheret: ex quo et sapientiā simul/vitamq; perpetuā adipisceretur, quod per parabolam contēplatoribus amicā: a Mole dictū/lignū vite nuncupatur. **REX.** Lignū igitur vite: diuinorū contemplationem/et sapientiam asseris o Lazarele.

LAZ. Sic profecto opinor: aut potius non ambigo.

REX. Quid igitur emolumentū ppter animi felicitatem: ex hac contemplatione homini contingebat?

LAZ. Non parum o rex, nam preter anime felicitatem/que per sapientiam euenit: se purum/dignumq; templum statuebat / in quo dei spiritus inhabitaret/ deiq; lucidissimos angelos vite socios possidebat. cuius rei gratia mortem quam per naturam icurrisset: diuino munere perpetuo fuerat euitaturus, et quidquid volens cuperet: continuo assequeretur, aliaq; p̄

CRAT.

terea bona quae plurima pueniebant: que in sacris asser-
ta libris/intelligi possunt, **REX.** Immensa erant hec
o lazarele: et ab omnibus desideranda. Sed cum per
ligni scientie boni et mali gustum/illa amiserimus/vt
in sacris habetur oraculis: quid illud pernicie plenu/
lignum fuerit:nunc audire desidero, **LAZ.** Cum vite
lignum quid sit intelligas: facile a te ipso/quid
sit lignum scientie boni et mali/intelligere potes,nam
declarato contrariorum vno: declaratur et alterum,
REX. Coniectura quadam percipio:sed a te liquidus
intelligere expecto, **LAZ.** Audi igitur, sicut diuino-
rum amor/contemplatio / et sapientia lignum est vite;
ita caducarum et materialium rerum affectus/et per-
scrutatio: lignum scientie boni et mali appellari po-
test, **REX.** Non satis id: animo meo heret, difficile eni
est mihi creditu / nec vlllo pacto fide adhibere possu:
quod deus prohibuerit considerare/ que ipse creauerit,
nullus enim est opifex: qui opus suum videri/conside-
rari/affectariq; phibeat, difficiliusq; mihi est: q; ex ea
forte consideratione/homo mortem incurrerit, **LAZ.**
Non opifex deus/sua vetuit o Rex opera considerari:
sed in eis insisti/et tanq; finem affectari supremum, sic
et veteres: celum/solem/lunam/et stellas/elementaq;
et quedam insuper animalia/deos esse dixerunt, vult
autem/et precepit omnipotens: ita hec omnia per dis-
cursum considerari/vt per quosdam pene gradus/ad
se mentis tandem nostre fiat reflexio/ et in lue diuini-
tatis consideratione/ humanus semper animus con-
quiescat, inuisibilia namq; dei (vt ait apostolus) a cre-
atura mundi/ per ea que facta sunt: intellecta conspi-
ciuntur / sempiterna quoq; eius virtus / et diuinitas,
Et hermes ait, deniq; cum deum videre volueris suspi

Apostolus**Hermes.**

ce solem fili/respice lune cursus/suspice siderum ordi-
nem reliquorū. **I**dem sentit dionysius in libro de di-
uinis noibus: cū dicit, forte id veraciter dicemus: nos
deū nō ex ipsius natura cognoscere (id quippe igno-
tum est: omnēq; superat rationē/ac sensū) sed ex crea-
turarū oīm ordinatissima dispositione ab ipso pdu-
cta/et imagines quasdā ac similitudines diuinorū ip-
sius exēplariū/pre se ferēte: ad id quod oīa trāscēdit/
via et ordine pro viribus scandimus. **H**oc ergo pacto
que a se facta sūt: a nobis sūmus voluit opifex cōside-
rari/sicq; cōgruus ordo seruabit. nā (vt initio cōmēo-
rauimus) oīa ppter hoīem: hoīem vero ppter se/crea-
uit altissim⁹. **R**EX. **N**ūc te pcpio: et tue huic affētor
assertioni. **S**ed velim aliqua a te (si habes) sapientū te-
stimonīa iferri. vt que asseruisti: meo firmius ihereāt
aio. **L**AZ. **M**ulta quidē parabolis iuoluta/habemus
testimōia: que si pergā cōmemorare te forte obtundā
& me narrantē **S**ol occidēs destituat: aliqua tamē af-
feremus. **R**EX. **I**ta faciundū est: vt tempus/locus/in-
cumbētia expectantiū negocia postulāt. **O**portet enī
nos ceu pastore ī gregē: ita in subditos oculos figere/
vt q̄optime et recte gubernentur/si deo qui nos prefe-
cit/placere volumus. **N**on tamē que ad felicitatē sūt
cognitu necessaria: abscindas velim, omnia nāq; huic
negocio postergabimus. **L**AZ. **S**alomō in prouerbijis
de diuina sic ait sapiētia. lignum vite est ijs qui apre-
henderint eā: & qui tenuerit eam beatī, vocatq; salo-
mon/eam muliere adolescentie nostre: sic ī prouerbijis
dicens, sit vena tua benedicta: et letare cum muliere
adolescentie tue. **N**am ab iitio: sicut vir vxori/homo
diuine sapientie coniunctus/vitā nactus perpetuā de-
lectabatur, et idem ait. **D**ic sapientie: soror mea e s, &

Salomon.

exclamasse: relinquitē infantia/et uiuite. **M**ulier uero
 stulta et clamosa/que per parabolā iducitur in excel
 so vrbis loco/palā oibus clamitare: factarū materialū
 umq; rerum est meditatio/carnis prudētia/ meretrix
 adultera et extranea, de qua dicit apostol⁹, prudētia
 carnis: stultitia ē apud deū, & a **M**ose: lignū sciētie bo
 ni et mali nūcupat, et ideo de eo dictū est **A**de: i qua
 cunq; die comederis morte morieris, & qui aplicabit
 illi: descēdet ad iferos. **E**t in psalmis dicitur, quia ecce
 qui elōgāt se abs te: peribūt, pdidisti oēs: qui fornicāt
 abs te. **R**EX, Satis cōgrue: supiori sententiē tue/enar
 rationē applicas scripturarū, quare firmatus sū: nec
 vltorius abigo, sed quid aque furtiue/& panis sit ab
 scōdit⁹: curue mulier stulta asserit in foribus domus
 sue/palā oib⁹ clamitare/vel si fas est itelligere **L**AZ,
 id vt cūq; possū exeqrer per libēter: sed nīmiū ab ince
 pto digredimur, **R**EX, mīme nīmiū, aggredere fidē
 tius, nā ociosi fumus, nec te forte expectatiū turba cō
 moueat, cras enī expeditionē accipient, **E**t nos paulo
 vltorius digressi: ocyus ad inceptū reuertemur, **E**nar
 ra igitur: itrogata, **L**AZ, **A**dmonet nos i puerbijs
 salomō: vt in diuina sapiētia psistam⁹/his verbis, bibe
 aquā de cisterna tua: et fluēta putei tui, **S**i igit diuī
 norū sapiētia/mulier & cisterna nostra est: si ad extra
 neā igrediemur/furtiuas nobis aquas/panēq; absco
 ditū submistrabit, adulteria nāq; furta dicunt, aqua
 vero nostre cisterne: sapiētie diuine itelligētia est, **A**q
 furtiue: itelligētiā carnalis prudētie prefigurāt, vtrū
 q; uero: alibi per vinū significat, **A**t vinū diuine sapiē
 tie illud est: qđ nobis suggerit messias, de quo sic za
 charias iquit, **Q**uid ei bonū eius est/& quid pulchrū
 nisi eius frumētū electorū/et vinū germinās uirgines,

Petrus.
Moses.

Salomon.

Zacharias

CRAT.

Per hoc enim virgines facti/nec coinquinati cum mulieribus: sequemur agnum/quocūq; ierit/solique hymnum decantare poterim⁹. vt Iohānes in apocalypseos mysterijs asseruit. **Ab** alterius vero vino: nos sic apostolus prohibet. nolite inebriari vino: in quo est luxuria. sicut nāq; per sapiētie vinum/ casti virgines efficimur (casta enim est generatio: querentiu dominum) ita p vinum extranei/adulteri efficimur/et fornicatores. q̄ ideo dicitur in foribus dom⁹ sue exclamare: quia prudentia carnis ambictosa est. et cū nihil omnino sciat: cupit docta videri/reputariq;. clamat igitur palā: & per plateas disputat sophismatū munita ambagibus. qui autem sophisticē loquitur: odibilis est/et in omni re defraudabitur. **N**on illi data est a domino gratia. omni enim sapientia defraudatus est. vt in ecclesiastico legitur. **S**ed ne (obsecro) o rex euagemur vltierus: quin potius ad inceptum reuertamur. **A**rdeo enim optime rex/tibi in nostri sine sermonis secretoru. n maximum reuelare/ qui ligni vite fructus vltimus est. et pfectus adeo: vt in hac vita nihil sit/quod vlti⁹ homo desideret. **R**EX. **M**aximum id quidē: et quod vt audiam vehementer glisco. verū quod exiguum in hac superest perscrutatione: ne mutilatum reliquamus. sed explanetur potius: qui videlicet sint gygantes illi/qui cum meretrice sunt. et que sunt ee mulieres: cū quibus virgines nō coinquantur. **L**AZ. **Q**ui diuī nam sequitur sapientiam: pigmei id est paruuli dicuntur. **Q**uod Hieronymus sic est interpretatus. pigmei cogniti domio/ vel dominū cognoscentes. de quibus saluator loquit̄. **S**inite puulos venire ad me. hoc enim est regnū celorū. **E**t in psalmis dicit̄ declaratio sermonū tuorū illuminat: et intellectū dat puulis. a cōtra-

rio vero sensu: gigantes sunt/qui se materialib' appli-
cant. **I**deo dicitur in puerbijs. vir qui errauerit in via
doctrinae: in cetu gigantum comorabitur. hi sunt: qui
babel turribus edificauerunt. hi sunt: qui montes mon-
tibus cumulantes/regnum celeste affectasse a poetis di-
cuntur. qui tandem: oppressi montibus/interierunt. de
quibus dicitur in ecclesiastico. non exorauerunt pro
peccatis suis antiqui gygantes: qui destructi sunt con-
fidentes suae virtuti. et **E**saïas dicit. domine deus no-
ster: possederunt nos domini absque te. tantum in te: re-
cordemur nominis tui. **M**orientes non viuant: gigā-
tes non resurgant. **P**ropterea visitasti/et contriuisi eos:
et perdidisti omnem memoriam eorum. **I**deoque fingun-
tur anguipedes: quia sensibilibus et materialibus in-
sistentes/per ima tantum serpunt/ad diuina nequaquam
euolant. tantum veri esse credentes: quantum sensum per-
suasionibus approbatur. **R**EX. **A**cquiesco equidem
nunc. non solum quid sint gigantes/et cur anguipedes
vere intelligo: quietiam aperta est michi via/ ut illud
Hesiodi poete de pandora muliere figmentum intelli-
gam. que a **I**oue dono missa/ollam aperuit: a qua omnia bona
euolarunt/solaque in olle labris elpis restitit. quid
enim aliud pandora/que omnium donum sonat: quam ma-
terialium et sensibilem rerum scientia. que ollam men-
tis nostre adaperiens/in eaque habitans: omnia bona
euolare fecit/solaque elpis id est spes/restitit. **C**ontinue-
namque nobis bona affutura speramus: nunquam tamen spe-
rata consequimur. nam per eam: a ligno vite alieni su-
mus. **L**AZ. **R**ecte o **R**ex interpretaris: licet contraria
i fastis/aliquando ita canere visus sim. **N**on **E**pimethea
substractum tegmen ab olla: **C**redula serpenti sed dedit
eua malum. ibi enim non pro declaratione illud as-

Ecclēsiasticus.

Esaïas.

Hesiodus.

Rabi moyses **Egyptius** in libro/cui nomē **Malachim**: idē significare videtur/dū dicit. **Premiū** quo nullum sublimius est/et bonū post quod nullū aliud bonū ē/ quod quidem oēs prophete desiderauerūt: multis nominibus sacra scriptura vocat/scilicet mētē dei/tabernaculū dei/locū sanctū eius/mōtem sanctū/aulā dei/tēplum dei/domū dei/portā dei. doctores autē prandium vocant illud: necnō seculū futurū. **Secūdū** hoc **Pythagoras** ipse atq; **Empedocles** / **Parmenides**q; et **Heraclit**⁹: de dijs fabulati sūt. cū vero anima nostra (vt idē asserit **Dionysius**) spiritualib⁹ actiōib⁹ ad itelligibilia mouet: superflui iā sūt cū reb⁹ filibus sēsus. legiti etiā aliquādo arbitror: vnde poema ortū volūt. q̄ scilicet veteres sapiētes: sicut tēpla deorū humanis angustiora habitatiōib⁹ edificari voluerūt/sic sermone quo hymni laudescq; deorū decātarētur/quotidia no sublimiorē sermone esse cēsuerūt. sicq; poema fuise iuētū: i quo veritas quidē latet/licet fabularū sit obducta coloribus. **REX. Id** sepi⁹ et audiūim⁹: et apud veteres legim⁹. et suauis/iucūdus/et luculētus est hodie hic noster sermo adeo: vt (quāuis sole amicleis fratribus isistente/et vltimam veris tēperāte partem/satis aucta sit dies) michi tamē bruma āgustior videat. sed age nūc: postq̄ qui sunt gygātes es interpretatus/enarra etiā quo pacto itelligantur mulieres ille/quas diximus. **LAZ. Mulieres** cū quibus nō sūt coiquinati/qui agnum sequūtur: sūt sensuū blande psuasiōes/varieq; affectiōes. quas filias hoīm **Moses** i geneleos libro appellat: ad quas filij dei siue angeli introierūt. quas filias: humana anīa ab ipsa monade discedens/ in partēs dispescita innūeras (vt asserit philo) magno parturit cū dolore, parit enī falsas figuras/ falsosq; colores

Moses egyptius.

Dionysius

Moses.

Philo.

CRAT.

ac desideria per oculos : et per aures vocum parturit blandimenta. **S**ic filiarum multitudine circumfusa/ opprimitur: tuncq; ad eas filij dei siue angeli ingredi untur. **N**am quousq; puri sapientie radij in animam rutilant/ per quos deum et eius virtutes ituemur: nul lus mendax nuncijs cogitatum ingreditur/ sed exte rius euagantes/ ad loca purgationum omnes arcen tur. **C**um vero per discessum ab ipso vno hebetatū lu men mentis/ imbecillius redditur : tenebrarum socij propere agentes/ cum effeminatis/ fractisq; perturba tionibus conueniunt/ quas filias hominum **M**oses ap pellauit. he autem sibiipsis generant: et non deo. mēs autem deo: et non sibi generare iubetur. velut **H**abra ham filium suum **I**saac deo: non sibiipsi genuit/ illum deo offerre in holocaustum paratus. **A**dā vero vite lignum/ monadis scilicet cōtemplationem destituēs: ad lignum scientie boni et mali/ id est ad sensibilem prosecutionem descendens: multas filias genuit. sicq; a iusticia et dignitate lapsus : mortis perniciem in currit. **V**nde **M**oses. sic deum affert de eo dixisse. **E**cce **A**dā quasi vnus ex nobis : factus est sciens bo num et malum. et in psalmis dicitur. homo cum in honore esset/ non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus / et similis factus est illis. **E**t **H**ermes in pimandro. homo autem cum considerasset in patre suo omnium procreationem : ipse quoq; fabricare vo luit. vnde a contemplatione patris: ad spheram gene rationis delapsus est. et idem paulopost. homo/ har monia superior extitit: in harmoniam autem delap sus/ seruus effectus est. **R**EX. **S**upra q̄ credi possit : hec tua michi grata iterpretatio. nā cum plures den tur/ pie optimeq; iterpretatiōes; hec vt videre videor/

Moses.

Propheta.

Hermes.

Be.
 acū est aia. et michi
 locus interrogadi cap
 nom ad inepo diuag
 et o pterculi simen pri
 gere. nitar enim lerre
 vno truncato capite p
 amag: hic quozq; ier
 quod Eua quid serp
 sed his pretermissis
 libet regrediamur.
 d dūtaxat vnum pri
 pto p ligni scientie
 uarent. LAZ. vti q
 ipi lucida esset in q
 pūmia grata quide
 p pōstruē elementis
 temis diuini? sed cor
 vo per transgressum h
 in tenebre subierit. sic
 licta est tenebrarū holp
 can bona sunt relaxata
 mōdas vobis ad pen
 ordi innumere. sic vna d
 tribuitur paulopost. u
 res degitile vitam. **V**
 angre sui transgressi
 ulati sunt: cōtracta n
 tu esse: mōles alitru
 cum homine in eternu
 ne centum viginti an
 die mortales: adeo ce
 tu q̄q; consuetum a

scripturarū est aīa. et michi suborta est magna mul-
 tis de rebus interrogādi cupiditas: verum abstineo
 ne nimum ab incepto diuagemur. **LAZ.** **A**bstinen-
 dum est o pie rex: si finem prime intentionis cupimus
 attingere. instar enim lerneae hydre/ huic presenti ser-
 moni: vno truncato capite/ plura suboriūtur atq; suc-
 crescūt. namq; hic quoq; interrogādi locus esset: quid
Adā / quid **E**ua/ quid serpens/ quid cetera id gen^o
 cōplura. **S**ed his pretermiſſis omnibus/ vnde digressi
 sumus/ si libet regrediamur. **R**EX. **I**ta profecto faci-
 endū: si id dūtaxat vnum/ primo enarraueris. quo vi-
 delicet pacto: p ligni scientie/ boni maliq; gustū/ mor-
 tē hō incurrerit. **LAZ.** vtcūq; id possū: accipe o **R**ex.
Cū hō tēplū lucidū esset/ in quo spūs domini habita-
 ret/ cui⁹ plēntia/ gratia quidē nō natura (nā discordi-
 buserat cōpositus elementis) immortalitatē sortiebat.
 pacē elemētis: diuin⁹ splēdor inhabitās / imponebat.
Vbi vero per transgressum lux indignata recessit: lu-
 cis locū/ tenebre subierūt. sicq; lucidarū tēplum virtu-
 tum: factū est tenebrarū hospitium. **V**nde nō solū ele-
 mentari/ frena sunt relaxata discordie: verum etiā ab
 immūdis virtutibus/ ad perniciem est accelerata. tūc
 morbi innumerī: tūc orta est senectus. **V**nde a **M**ose
 describitur: paulopost transgressum / diurnam ho-
 mines degisse vitam. **V**erum vbi succedente tempo-
 re/ transgressui transgressus (impellentibus tenebris)
 cumlati sunt: cōtracta nimirū vita. qua de re a deo
 dictum esse: moſes aſtruit. non permanebit spīritus
 meus cum homine in eternum: quia caro est. eruntq;
 dies illius centum viginti annorum/ nunc vero o rex
 proh miserī mortales: a deo contracta hominis est vi-
 ta/ vt vix quisq; centesimum annum attingat. **Q**uin-

Hermes.Ioseph

etiam nos (sed heu miseros) p̄ omnem vitam tenebrarum socij inhabitāt. nec circūcisionis potuit liberare remediū. **Baptisma** vero quīs insufflante sacerdote/et dicente/exi ab eo spiritus immunde/ et da locum spiritui sancto nos ab immundis virtutibus redimat; tamē p̄ peccati actū iterū ingrediūtur/ et nos pene/ violente ad omnia scelerum genera pertrahunt/ raptant/ cōpellunt. quod preuidens **Hermes**: sic vaticinādo exclamat. fiet deorū ab hominibus dolenda secessio: soli nocentes angeli remanebūt. qui humanitatis commixti: ad omnia audacie mala/ miseros (manu iniecta) compellent in bella/ in rapinas/ et in oia/ que sunt animarū nature contraria. **REX.** An forte aliquādo homo: in primam felicitatē redibit? **LAZ.** Cum de vita perpetua loqueretur multiq; increduli scandalizarentur et retro abirent: sic ipsa per se veritas christ⁹ **IHVSVS** iquit. hoc vos scādalizat: si fili⁹ hominis reditur⁹ est vbi prius fuerat. Et rabi **Ioseph** in sepher zoar/ id est in libro splendoris: sic asserit. abesset penitus nobis interitus: si nō deliquisset **Adam**. Sed quia serpētem audiuit: vtriusq; nature obitum sibi/natis/nepotibus/posterisq; peperit. propter quam culpam generatio remāsit imperfecta/ que non habet consummationē vsq; ad aduentum regis messiach. & tūc euanescet tante inobediētie ac intēperātie macula: rediturisq; sunt homies ad primā naturam/ ad quā mēs diuina intēderat. **Ad** priā igitur bona homo (vt opinor) reuertē. aut interi nos nimīū infelices: et primi scelus et n̄orū criminū pōdera substinem⁹. **REX.** Deplorāda est igitur nimīū humana miseria. quia quod in nobis p̄ **Ade** factū originale fuerat/ et quasi in fomite: p̄prijs operationibus effectū est actuale.

Quotidie enim: oēs ligno pascimur vetito. **N**emo est
 qui demū respiciat. nemo est qui requirat. nemo est
 (vt ppheta iquit) vsq; ad vnū LAZ. deplorāda nimīū
 (vt alleris) et veris digna lachrimis/ mestaq; digna q̄-
 rimōia. quare obsecro; dū sic queror/ paulisp̄ attēde.

Q vario studio irritos/ labores
 Impediunt homines/ deo relicto.

Q sunt immemores sui decoris:

Quem dono patris ante possidebant.

Q diuam effigiem in polo leuatam:

Proni tartarea inquinant sub vmbra.

Obliquam reputant sui parentem

Vmbra; nec meminere lucis alme.

Que vere peperit/ fuitq; nutrix:

A mentis cecidere dignitate.

Exercent bona iam nec vsq; ad vnum.

Nemo mente pius/ deum requirit.

Nemo legitimum colit parentem.

Ast omnes simulacra vana fassi:

Se carnis tribuere vanitati.

Ac omnes babilonia vrbe vincti

Vrbem deseruere sanctitatis.

Et vinum meretricis vt biberunt:

Complexum dare virgini recusant.

Clamat virgo syon/ suos requirens/

Merens vt vidua/ atq; destituta:

Quid vane meretricis ore blando

Illecti/ meliora deserentes/

Sub mortis pede colla subdidistis:

Heu cognoscite luridum venenum;

Hoc sub mellifluo fauo latere.

Vobis ille procax merum propinat:

CRAT.

Fures efficiens/adulterosq;
Vos ille ad laqueos agit latentes:
Et seuam insidiatur vsq; mortem.
Sunt huius comites feri gigantes:
Qui mortem cumulant babel/struuntq;
Contra sydera bella molientes.
Sed tantum trifido igne deprimuntur:
Imersi pariter lacu profundo.
Prima en dulcia: finis est amarus.
Ad me iam reuocate vosmet ipsos:
Quorum sum genitrix/thoriq; consors.
Que vos vberem lactis educaui.
En commisceo vina puritatis:
Et que virgineos pios alumnos
Et sacros faciunt dei ministros/
Regni (quod properat) throno locandos.
Hec sint vltima nostra rudimenta:
Que vos mente tenus precor tenete.
Christi in lumine lumen obtinentes:
Tetro a lumine lumen abstinete.
Sed clamet licet vsq; et vsq; et vsq;
Et tanq; genitrix pias mamillas
Plenas offerat: aure quisq; surda
Heret/nec retrahit pedes retrorsum.
Ceno more suis iacet volutus:
Sordentiq; sitim leuat palude:
Et claros bibere abnuat liquores.
Sed iam ad finem optime rex deuenimus querimo
nie: tu modo si memineris reuoca/de quo me in ora
tionis fronte/interrogaueras. **R**EX. et memini: & te
naciter heret. dictum namq; est cognitionem sui ad felici
tatem viam paderere. ego autem intelligere percipio:

quo pacto nosmetipsos cognoscere possimus. **LAZ.**
Ergo attende. sicut enim eā q̄ videtur in speculo / aut
 in numismate / imaginē nequim⁹: agnoscere / nisi a quo
 resulter / quemve referat pri⁹ dignoscam⁹: ita nisi deū
 nouerim⁹ / nos ip̄os agnoscere vllō pacto nō possum⁹.
 connexa enim adinuicem hec sunt: vt ignorato vno
 ignoretur et alterum. dei namq; sumus imago: vt in
 sacris oraculis proditum est. et licet multi ad imagi-
 nem esse et esse imaginē differre cōtēdant: ego tamē
 idem significare sentio. **REX.** **Affer** aliquod si quod
 habes: in hoc testimonium. **LAZ.** Nimiū ab incepto
 euagari iubes: vbi etiā primū i viā redim⁹ / rursus eua-
 gari nos p̄cipis. at mee licet nude oratiōi te assentire
 par est: si (quod depropturus sum) arcanū p̄cipere ve-
 lis. diu enim hec mecū pertriuī / pertrita digessi / dige-
 sta deniq; in mentis thesauro cōdidī. **Oportet** (vt vul-
 go fere dicitur) addiscentē esse credulū. **REX.** **Credo**
 equidē. sed quāto antiquorū testimonijs sermonē tu-
 um magis firmari audio: tāto vberī⁹ pascit⁹ anim⁹. vbi
 autē id vnū absolueris: in viā ilico reuocabim⁹ pedē.
LAZ. **Philo** in secūdo de agricultura: enarrās illud
Moseos dictū / faciam⁹ hoīem ad imaginē et similitu-
 dinē nostrā sic inquit. **At** magn⁹ **Moses** nulli genito
 speciē hūane nature simīlē appellauit. dixit autē ipsā
 diuini et inuisibilis imaginē dei. **Paulus** vero ad cho-
 rinthios. vir quidē nō debet velare caput suū: quoniā
 imago / et gloria dei est. **Cum** igitur **Moses** et **paulus**
 per spiritum factum sint locuti / et ipse secum spiritus
 sanctus dissidere non possit / et **Moses** ad imaginem /
Paulus q̄ vir imago dei sit dixerit: idem proculdu-
 bio significare voluerunt. asserēdum etiā est quod
Hermes asserit in pimandro. **Pater** omnium / intel-

Philo.**Moses****Paulus.****Hermes.**

CRAT.

lectus/ vita et fulgor existens : hominem sibi similem
 procreauit/ atq; ei tanq̄ filio congratulatus est. et ali
 bi de deo loquens : sic inquit . cuius nomen est omne
 nomen: cuius natura est omnis natura. **Si** igitur om
 nis natura imago dei est: multo magis homo/ propter
 quem facta sunt omnia. **REX.** Equum iam existimo
 que notissima sunt trāsigere / et ad id reuerti potius/
 de quo interrogatio precessit. difficile enim videtur/
 et supra humane mētis esse vires: deum posse cogno
 scere. cum dicat ipsa veritas : nemo nouit filium nisi
 pater/ et nemo nouit patrem nisi fili⁹ / et cui voluerit
 filius reuelare. **LAZ.** Hic tuus sermo o rex: quedam
 responsio est/ ad id quod dictum superius est / nisi vi
 delicet nouerimus deum/ nos ipsos cognoscere nō pos
 se. **Tu** vero contra/ sacra firmatus auctoritate: deum
 asseueras non posse cognosci. ego vero nūc non tanq̄
 poeta/ in muse tripode sedeo / vt mētis inops quecūq;
 influat licenter effundam: at vt christianum decet/ p
 montis syon nemora et vmbras/ perq; aprica tempe
 quotidie spaciāns/ diuinis ita preceptis sum institut⁹/
 vt quecūq; hic coram enarraturus sum/ ratione pri
 us et experientia sinul aperta/ cognouerim. nō enim
 me latet: nihil ex ijs que sensu percipimus: de deo ab
 solute affirmari posse. **Quicquid** humana namq; de
 finit intelligentia ; infra deum infinitum esse oportet.
 non igitur hic moneo ita nos deum nosse oportere:
 vt qualis sit in sui a rebus separatiōe/ qualis in om
 nimoda sui in se ipso clausione / qualisue in extrema
 ac solitaria in profundissimū sue diuinitatis recessū
 ac caliginē retractiōe/ queue eius sit substātia digno
 scamus. hoc enim difficile nimis; immo impossibile.
 nam humanus tantum nequit ascēdere intellectus.

REX
 Plato preter
 in inenarrabilem de
 in in penitulum let
 in videlicet asseres hom
 esse in his humana n
 de deo sic / tabesce et
 schristiana profolio.
 is participatum eum
 itas deum cognosce
 in libro de diuinis
 que omnia inquit
 his noscuntur part
 in suo principio
 in / nulla substā
 que siue super substā
 eam vitam siue substa
 appellemus: nihil inte
 manantes participat
 namur in deum / et q
 eam / vel sapientiam
 eorum sunt rerum / vt
 ex vobis que hominibus
 gnissimas ex illis orho
 ara item lumenas illos
 in vico deo sunt mar
 ditionis grad⁹ et
REX. Vera quid
 deū cognoscere ope
 quem inprehensibil
 Dionys⁹ testat
 supra oem positior
 manā & negatione

Quod cum **Plato** preter humane mentis vires/conatus fuerit/inenarrabilem demum intuitus dei excellentiam; in perniciosum leti ferūq; errorem lapsus est deum videlicet asserēs hominibus nō misceri. Quod si ita esset: infelix humana natura/in tenebrarum potestate derelicta/ tabesceret. **A**t contraria est/ nostra omnis christiana professio, deum enim incarnatum/ et nobis participatum cōiunctumq; p̄fitemur. **Q**uo circa sic nos deum cognoscere oportet: quēadmodū **Dionysi**⁹ in libro de diuinis nominibus precepit. **D**i uina quippe omnia (inquit) et que nobis enodata patuere: solis noscuntur participationibus. Porro ipsa cuiusmodi in suo principio/suaq; sede sint: nullus sensus attingit / nulla substantia/ nullaq; scientia penetrat. deniq; siue super substantiale illud occultum/siue deum aut vitam/siue substantiam/seu lucem/ seu verbum appellemus: nihil intelligimus aliud/ q̄ ex eo in nos emanantes participationes atq; virtutes/ quibus assumamur in deum / et que nobis/ vel substantiam/ vel vitam/ vel sapientiam largiantur. **P**lurima enim diuinarum sunt rerum (vt idem ī ecclesiastica asserit hierarchia) que hominibus ignorata: causas habent dignissimas/excellentioribus ordinibus cognitatas. **C**ōplura item summas illas substantias latent: que soli ipsi vnico deo/sunt manifesta. **P**ositi enim sunt humane cōditionis grad⁹/et termini: quos sup̄gredi nō possum⁹. **R**EX. **V**era quidē narras: sed velim quo pacto nos deū cognoscere oporteat edoceres. **L**AZ. **C**ū de⁹ sit sup̄ oēm incōprehensibilis intellectū (vt in mystica theologia **Dionysi**⁹ testat) supra oēm sermonē inenarrabilis/ supra oēm positionē/ ablationē/ supraq; oēm affirmationē & negationē: oportet nos firmiter cre-

Plato. 343

DionysiusDionysius

dere / et simpliciter profiteri / q̄ deus vnus in trinitate
 et trin⁹ in vnitae sit / pater / filius / et spiritus sanctus.
Qua in re: nobiscū etiā hebreorū doctores cōueniūt.
 sicut in bresit Raba : ex rabi **M**ose **A**dera legitur, de-
 us principium omnium lux / eternitas / sanctusq̄ voca-
 tur ab: id est pater, deus vnus / profunditas / sapiētia /
 fons a quo omnia facta sunt / et genitus est vel exiit et
 primū principū vocatur **B**en / quod interpretatur fi-
 lius deus / radix cordis / et perfectio volūtatis / vel volū-
 tas vna ambobus / et vocatur cōgregatio visionis dei
 et omnes sunt eiusdem perfectionis / et vnum iuicem /
 nec differunt ab iuicem / sed omnes sunt vnū. cōsidera
 q̄ aperte: his verbis diuina trinitas asseratur. **Q**uidā
 tamen hebreorū / siue ignorantia circumuēti / seu ma-
 liciā impulsī: in diuinis / trinitatē pertinacissime infi-
 ciātur. nos autē eam debemus firmissime tenere: si ve-
 ritatem sequi / et immortalitatē consequi volumus. et
 ea omnia de diuinitate nos credere necesse est: que a
 sanctis patribus per canones instituta / definitaq̄ sūt.
 que si nunc memorare velimus: in lōgum nimis pro-
 trahem⁹ orationem, sed quid nos idoneos / optimeq̄
 dispositos capiēdo mysterio / quod mente parturio ef-
 ficiet: id sane: si meditemur q̄ deus est omnium cau-
 sa / omniumq̄ creator / omiaq̄ post se / propter diuinū
 precipuumq̄ animal ipsum videlicet hominem / crea-
 uit. **N**am (vt ait **H**ermes) deus vt hominem formauit /
 propria forma delectatus: opera omnia vsui concessit
 humano / seq̄ ei ex animātibus solī manifestauit. pro-
 pterea admiratione stupescens: propheta exclamat.
 domine quid est homo quia inotuiti ei: aut filius ho-
 minis / quia reputas eum? **A**deo deus hominem ma-
 gnificit: vt ab eternitate in tempus descenderit / ami-

Hermes.

Etūq; carnis accipiēns deus homo factus est. Magnificet igitur deus hominem opus manuum suarū. nā magnificandus est. non enim ignorat summus ille opifex: suum quanti debeat opificiū estimari. Nam sicut celum imagine sui et lumie/ea agit que vis ignis naturali non efficit qualitate: ita deus per sui imaginem id est hominem/ ea perficit/que ipse mūdus/sua innata virtute agere non potest. sic **Moses**/sic **Iosue** sic **Helias**/sic ceteri prophete et facti dei: maximis clauere potentijs. **REX**. probe admodum narras: sed age dic obsecro quid est anima hominis. **LAZ**. Non nunc secundum **Aristotelis** sententiam respondebo: q̄ sit forma corporis organici. non secundū varia philosophorum placita/q̄ sit essetia/vel numerus se mouens/vel harmonia/vel idea/vel quinq; sensuum functio sibi conspirans/vel spiritus tenuis per omne corpus dispersus/vel vapor/vel scintilla stellaris essetie/vel cōcretus corpori spiritus/vel spiritus athomis insertus/vel ignis/vel aer/vel aqua/vel sanguis/vel q̄ ex quaq; essetia constet/vel q̄ ex terra et igne simul/ siue ex terra et aqua/aut ex aere et igne. forte quidem hec secundum varios proportionum modos/translacione accomodata: vera sunt. ego autem (vt comperitum/certumq; habeo) secundum hebreorum mecabales/siue cabalistas/tibi **Rex** iclyte respondeo: lumen scilicet dei animam esse hominis. vel secundum **Philonis** setetiam in libro de agricultura: animam hominis ad imaginem verbi/caule causarum/primi exemplaris esse factam/ac substantia dei/sigilloq; figuratā/ cuius character est verbum eternum. Aut quibus **Pismander** **Hermeti**: eisdem tibi verbis definite respondebo. Quod in te videt et audit: verbum domini/mens

Cabaliste.**Philo.****Hermes.**

CRAT.

autem pater deus. neq; enim distant ab inuicem. ho-
rum vnio: vita est. **REX.** **Miranda** quidem sunt hec.
LAZ. **Profecto** vera. que ita esse comperies: vbi omnē
hunc meum sermonem/liquido et perfecte itelliges.
REX. **Spero** equidem/et cupio vehementer: tu autē
vltcrius perge. **LAZ.** velim sane optime Rex. tecum
ipse animo cogita: per antedicta animaduertes / quo
pacto hec inuicem connexa sunt / vt a dei cognitione
in tui cognitionem descendas. sic enim excellentiam
substantie tue comperiens: non te vtiq; negliges / non
abicies / non in cenam prosternes / sed emerges a cor-
pore / a teipso / & ab omnibus sensibilibus / libere / abso-
lute / et pure excedendo ad super substantialem luci-
dissimāq; caliginem / vbi deus i habitat euolabis / teq;
in potestatum numerum inferes / receptusq; inter po-
testates deo frueris / diuinamq; deiceps sobolem pro-
pagando / deo non tibi propagabis. nam semper: simi-
le a suo simili procreari necesse est. **REX.** **Sic** sane ni-
tor: enitarq; diligenter. **LAZ.** ego vero o pie **Rex:** vt
firmus huic sacro insistas operi / te sedulo admonebo.
non quemadmodum imposito cinere populum sacer
dotes monent. **Memento** homo quia cinis es / et in ci-
nerem reuerteris (hi enim exteriorē & mundanum
monēt hominem: et ceu seruum ad bona officia timo-
re compellunt) sed te tanq̄ interiorē / et substantialē
hominem / et tanq̄ dei filium amore quodam ingenti /
his **Hermes.** verbis alliciam. **Reminiscere** homo / re-
miniscere: quia lux et vita deus est pater / ex quo nat⁹
est homo. **Si** igitur teipsum comprehenderis ex luce
et vita compositum: ad lucem rursus vitamq; trāscen-
des. **REX.** **Totus** immutor hodie tuis verbis o **Laza-
rele:** totus excedo / totus me desero / totum me innoua

Hermes.

ri sentio quem admodum glaucum in enboica aute-
done se verti gustu mirifici graminis in equorei numi-
nis naturam sensisse/iter fabulas cum puer eram/au-
dire solebam, LAZ. Optima est hec imitatio nostra
o Rex: cum paulatim diuino lumine regenerati/in ve-
ros homines emigramus. verus autem homo (ait **Her**
mes) aut celicolis est prestantior: aut saltem pari for-
te potitur. **REX**, qui recte verus homo appellari po-
test: **LAZ**, qui diuinum non confundit ordinem: sueque
creationis finem consequitur qualis fuit **Habraam** /
de quo dicitur in libro quem hebrei vocant **Abuda**
Zara. anno etatis sue quinquagesimo secundo in vr-
be arana vt verus homo/et veri cultus/vereq; obserua-
tie cepit docere dei cultum: et octo annos continuos
edocuit, et **Dionysius** ad **Caicum** cultorem: sic de do-
mino nostro **IHESV** inquit, nos autem **IHESVM**
non humana ratione discernimus (neque enim ille ho-
mo tantum est: neque supersubstantialis esse posset qui
homo tantum esset) sed est homo verus, oportet autem
o **Rex**: hanc veritatem consequi/frequentibus admi-
rationibus/obsecrationibus/laudibus contemplatio-
nibus/diuque circa diuina versando, quod vt oportu-
nius id homines valeant assequi: dicit **Hermes**/**Mu-**
fas ad homines descendisse, conuerte huc o **Rex**: om-
nes tuarum musarum vires, quas tu a **Pontano** aut
alio quopiam poeta audieris: atque tui ingenij huc ro-
bur applica, obsecra/admirare/lauda/cōtemplare di-
uinitatem, hoc enim pacto ad maximum et deificum
mysterij arcanum: quod (modo deus assit) promptu-
rus sum/commode disposeris, his quoque rebus (vt ait
Hermes) celum celestesque delectantur omnes, **REX**.
Ita vt mones faciendum: vt in nos influat deificus om-

Hermes.**Habraam.****Dionysius.****Hermes.**

CRAT.

nipotētis radius, idq; precamur: vt caste sancteq; dis-
positi inueniamur. **LAZ.** Adesto itaq; toto mentis
affectu: dum contemplationis hunc hymnum conci-
no, attende igitur / verbaq; et intellectum / intenta me-
ditatione percipe. **REX.** exequere: nos tibi adsumus
et intentis animi viribus / hymnū expectamus. **LAZ.**

Eia mens mea cogita /

Nunc miracula maxima:

Quis fecit nichilo omnia:

Solus sermo dei patris,

Sit benedictus:

Sermo parentis,

Omnia laudes:

Dicite verbo,

Quis celo rutilas faces /

Eternis vicibus dedit:

Vt rerum varient vices:

Mens sola exoriens deo,

Ergo p̄mander:

Sit benedictus,

Mentis imago:

Mens cane mentem,

Quis solem hunc nitidum sacre /

Fecit lucis imaginem

Scrutandi statuens gradus:

Lux sola ex patre defluens,

Sit benedicta:

Lux patris alma,

Lux mea matrem:

Concine lucem,

Quis lunam et reliquas poli /

Stellas fumere mutuum:

Asole insituit iubar:

Dans lucem reliquis deus.

Sit benedicta:

Lucis origo.

Hymnica cantent:

Quelibet astra.

Quis celi varia globos/

Conuerti imperat orbita

Atq; hinc restitui inuicem:

Solus mundi opifex deus.

Sit benedictus:

Conditor orbis.

Celica cuncta

Dicite laudes.

Quis nam corporeis agit/

Vitam compositis: quis et

Vitam incorporeis dedit:

Qui vita est reliquis deus.

Sit benedicta:

Vita parentis.

Gaudia promant

Omnia viua.

Quis cunctis animalibus/

Preponens hominem/iubet:

Celo attollere lumina:

Qui nos progenuit pater.

Sit benedictus:

Qui genuit nos.

Dic genus omne:

Carminis Hymnum.

Quis cum vox alijs data est:

CRAT.

Mentem et verbum homini dedit;

Veram patris imaginem;

Qui mens/sermoq; patris est.

Sit benedictus:

Sermoq; mensq;

Hec duo mundum;

Constituere.

Quis cum compleat omnia/

Ipsum solum hominem eleuat:

Sorbet vertit et in deum;

Noster spiritifer deus.

Sit benedictus:

Spiritus almus.

Huncq; canamus:

Qui replet orbem.

Quis nos corporea lue/

Flatu purificat sacro:

Humanam speciem incolens;

In sancto qui habitat deus.

Sit benedictus:

Cui sumus edes.

Concine laudes:

Turba piorum.

Quis cum primus homo locis/

Errans pergeret inuijs:

In rectam statuit viam;

Natus virgine filius.

Sit benedictus:

Virgine natus.

Dic homo proli:

Virgiuis odas.

Quis cum rursus imaginem/

Fedarint homines sacram:
Offert (vt releuet) manum:
Sanctus/inustus/et israel.
Sit benedictus:
Ergo redemptor.
Qui sua/morte:
Septa redemit.
Quis cum sint vetera omnia/
Atq; obducta olido situ:
Totum restituit nouum:
Mens sola omnipotens dei.
Sit benedicta:
Mens patris. **H**ymnos
Secula dicant:
Cuncta sonoros.
Nos tandem ecce quis in clyto
Lapsos restituit throno:
Subdens omnia filio:
Summi consilium patris.
Ergo resurge:
Torpida facta.
Mens mea carnis:
Solue cathenas.
Quid tu legitimo patri/
Quid tu mens mea filio:
Sancto ac spiritui dabis:
Laudum dulcisonos modos.
Sit benedictus:
Qui mouet omne.
Omne sed ipse est:
Trinus et vnus.
Contēplati hactenus sumus: nūc vero quod reliquū.

HER.

est psequemur. **REX**, ingenti amore erga deū / hoc tuo hymno inflammatus sum; qui tantis hominē preconijs extulit, et non solum amore incēdor; verū etiā extra me stupore pene posit⁹ sum, quēadmodum accidere solet ijs: qui forte in torpedinem piscem incidunt, talis enim tuus apparuit hymnus: non qui musarum vt aiunt inspiratione / sed verbi dei numine prodierit, quid mirum igitur; si mētem inflamat / si euocat / extraq; rapit. **LAZ**, Dāda erit igitur in posterū opera: vt talis pseueret amor / indolescat / crescatq; in dies, inferiora enim ipse amor ad superna cōuertens: illa adinuicem vnit / cōnectitq; pariter, verum cōtemplatio amorem prius excitat: amor deinde humanā mentem ad deum conuertit, **Conuersa** vero ita adeo formatur: vt innatum sibi vigorē (quem per materialium rerum affectus amiserat) resumēs / integra virtute sua / admirabiliora atq; maiora q̄ ip̄a celi natura operetur. **REX**, Diuino amori insistendum vt mones: verum dic queso / que opera mens hūana sic informata patiatur? **LAZ**, Prudenter interrogas optime rex, nā quod quisq; ignorat: nūq̄ rite operabitur, tota igitur nunc mentis intentione adesto, vt qui in corpore manens Rex a deo constitutus: etiam e corpore p separationē euolans / spiritali luce circumfusus / rex ppe tua ditione perseueres, nunc in vestibulo caliginis sumus: in qua deus inhabitat, **Attende** igitur: vt expeditius ī lucidissimam dei caliginem ingredi valeas, **REX**, Attendo equidem: nihil maius affectans / q̄ si forte me introduces, **LAZ**, Oportet nos o rex: primū preter cetera intelligere / deum esse secundū / cū omnium sit auctor et genitor, quare appellat eum **Hermes** vtriusq; sexus fecunditate plenissimū, **Orpheus**

Hermes.
Orpheus.

vero: et masculinum et feminam eum esse canit. at ut fir-
 mius ita esse credas: audi ipsum per Esaiam ita esse di-
 centem. nunquid ego qui alios parere facio: ipse non
 pariam: Si ego qui generationem ceteris tribuo: steri-
 lis ero ait dominus deus tuus. Dicit itē diuinus Dio-
nysius in diuinis nominibus. q̄ cū amor in bono an-
 tea excellenter esset: nequaquā ipsū in seipso infecundū
 manere permisit. sed ipsum ad operādum mouit: per
 excellentiā cuncta gignētem. REX. ita esse ut memo-
 ras nequaquā velim abigere. at o Lazarele ex hac diui-
 ne fecūditatis agnitiōe: quid precipuū tandē asseque-
 mur: LAZ. iam audies optime rex. Hac itellecta/co-
 gnitaq; dei fecūditate: oportet deinceps intelligas/cū
 homo sit gloria et imago dei vtriusq; sexus fecūditā-
 te (ut ait hermes) a deo munitū esse. REX. hoc omnes
 aperto didicerūt experimento: & ne solum quidē ho-
 minē/verū etiam cetera animalia omnia fecunda esse
 conspiciamus. Quod si secus esset: nō per tot secula eo-
 rum genera perdurassent. LAZ. id omnes (ut nar-
 ras) intelligunt: sed quod nunc molimur/omnes fer-
 me ignorāt. REX. quid illud est: age ocyus exprime.
 vehemēter enī ut audiā affectū sum: difficileq; moras
 tolerat animus. LAZ. haud quā sermo meus de hac ip-
 sa (quā affers) corporis ē fecūditate: sed de ea que mē-
 tis est/que etiam per corpus redundat. REX. que nā
 est ista mentis fecūditas: LAZ. tota nunc intelligē-
 tia sermoni te applica: ne forte que dicētur/protinus
 euanescat. REX. quoad vires adērūt: tu vero verba
 prosequere. LAZ. Mens humana cum prime mētis
 sit imago: ab illa/non solū fecūditate verū etiā et imor-
 talitate donata est. que quidē duo precipua munera:
 sue imaginī/sermoni videlicet/mēs ipsa communicat.

Esaias.Dionysius

CRAT.

Propterea **Hermes** asseruit mētē et sermonem eiusdē cū immortalitate precij esse. si quicumq; his in eo quod congruit/vteretur: nequaquā ab immortalibus cēsuūt discrepare/quiniūmo ab his in beatorum choros traduci demū asseuerauit. hec enī duo o **Rex**/adiuicē cōiugata: diuinā sobolē pariūt. **REX**. id verū esse haud dubitauerī o **Lazarele**: si sciētias forte et bonas artes/solem esse mētis vis innuere que a mente primū concepte/et per verbū in exteriores sensus tanq; ad partū deducte/scriptis ad posteros reseruātur. **LAZ**. et sciētie/et bone artes/mētis ppagines sūt/ sed homonyma quodā modo generatiōe pducte. ego autē de vniuoca & (vt ita dicā) syngenea mētis gnatione hīc dissero: vt idē cū genitore sit genitū. simile enī partu vniuoco: a suo simili semp pducitur. **REX**. Quid illud obsecro: ne diūtius narrationē suspēde. **LAZ** cōsidera iā o rex si tante corpus virtutis est vt sibi simile corp⁹ pducatur: quid obistere poterit/ ne mens mētē generet/ que corpore est exceliētior? **REX**. mētē genitī a genitoris mēte pducī forte astruis: o lazarele. **LAZ**. nō ea i re nostra nūc versatur oratio. sed in ea mētis generatione quā cū **Hermes Esculapio** reuelasset/ in extasim excessuq; mētis ille cōuersus/ ob incredibilē rei magnitudinem se vehemēter confundi exclamauit/ seq; arbitrari eū felicissimū fore hoīem/ qui tātū esset muneris assecutus. **REX**. nō opus est lazarele: vt tanta verborū circuitiōe/ meā mentē itendas. nā istar doliū musto pleni/ quod spīramen nō habet: pre nimia pene intentione distrūpor digerere ocyus quod cōmittis. **LAZ**. Ecce o bone rex deo dilecte morē tibi esse gerendum sentio/ nō a socratico demone percitus/ sed a spīritu **IHESV** Christi/ qui in suis cultorib⁹ habitat. En vo

cati sumus ad summā animi felicitatē. ecce nūc nobis
 paradyfi aperiūtur delicie/celestis reuelat ciuitas ad
 mōtem/ad tabernaculū/ad aulā dei patet access^o. **En**
 israhel regnū (quod poete aureā vocant etatē) pro quo
 christus **IHESVS** docuit orare discipulos: nobis ate
 oculos proponitur. sex operū laborūq; dies trāsierūt:
 sabbati illuxit requies/veritasq; & sapiētia obuiā ppe
 rat. **En** ex sapiētie adytis: immortalitatis thesaurus no
 bis effoditur. **En** nectar. en ambrosia. en māna. en vi
 ctima. en cena agni: ad quā volucres celi properant.
 nos cōiuias pascet/et hospites. lignum vite erit nobis
 posthac in odore vnguētī. nō noster vltra laborabit/
 non fatigabitur animus. ergo dū diuine generatiōis
 hymnū diuino perpulsus numine depromo: totis mi
 chi animi viribus adesto. sic enim ineffabilis mysterij
 compos efficieris. **REX**. **En** animo et auribus parat^o
 asto: meq; ipsum totis viribus intendo. **LAZ**.

Quo plenum quoue loci me genitor rapis?

Hic ne est ille locus/quo pius attulit

Se Hnoch ille senex/qui placuit tibi:

Dum plantas sequitur tuas?

An hec montis oreb vel sinai iuga:

Tel bites vbi se/corniger aut vbi

Moses se occultit/vt det populo sacras

Iam legis veteris notas?

An sanctus fluiuius verbigene dei

Se se tingit ibi/corpus vt expiet.

Nunquid forte sacer mons potius tabor?

In quo sic homo splenduit:

Vicit solis vbi luciferas rotas.

En vestis intuit candidior niue.

En nubes super apparuit albior:

Vox vnde intonuit tua.

**Id adueniat
 regnū tuū.**

CRAT.

An te eum sobolem: hinc temporibus suis
Tectam (vt fata dabant) corporea domo:
Humanum vt redimat genus.
En me rumpit amor / seu potius furor
Cõceptus / face que me irradiat tua.
Que secreta mihi / cognita nec diu:
Et celos aperit libens.
Nil nunc ipse humile exordior / aut leue,
Nil mortale quidem aut exiguum cano.
Ast insigne animis pluribus / ac recens
Indictumq; alia lyra.
Quod priscis vetitum est / quodq; parabolis
Vix olim licuit dicere: nunc mihi
Nudis das veniam promere versibus:
Vt fiant dociles viri.
In fatis etenim sic canitur sacris:
Supremis quoniam temporibus pater /
Cunctis clarus eris / tunc dociles tui
Regnabunt homines pij.
En nunc incipio. muta silentijs /
Pronis cuncta meos auribus audiant:
Diuino grauidos eloquio sonos,
En tango digitis lyram.
Hec certe nouitatum nouitas noua /
Et mirabilibus maius id omnibus:
Naturam q; homo dei reppererit /
Qz q; ipsam sapiens facit.
Nam sicut dominus vel genitor deus
Celestes generans procreat angelos:
Qui rerum species / qui capita omnium
Exemplaria / primaq;
Diuas sic animas verus homo facit:

Quos terre vocat Athlantiades deos.

Qui gaudent homini viuere proximi

Letanturq; hominis bono.

Hi dant somnia presaga/seruntq; opem

Erumnis hominum dantq; mala impijs.

Dant preclara pijs premia/sic dei

Complent imperium patris.

Hi sunt discipuli/hi sunt famuli dei/

Quos mundi figulus fecit apostolos

In tellure deos/quos nimis extulit:

Sensu de super indito.

Hi fati reprimunt queq; pericula:

Morborumq; fugant perniciem procul.

Complenturq; per hos verba prophetica.

Hi verbum faciunt dei.

Mentem propterea persimilem sibi/

Sermonemq; homini iam genitor dedit:

Vt dijs conlimiles parturiat deos.

Patris iulsaq; compleat.

Felix ille nimis qui sua nouerit

Sortis munera/perfecerit et libens.

Inter namq; deos connumerandus est:

Nec dijs est superis minor.

Intellexisti quod inspirante deo reuelatū est: id profecto (sicut i sacris oraculis/ sabbata sabbatorū/ sacra sanctorum/ cantica canticorum legim⁹) arcanum arcanorum merito nūcupari potest, quod non tantum mihi est et auctoritate sapientū et rationibus persuasum: sed certe est et experientia cognitū. Quod si nō destiteris: apte cognolces. At iterea obsecro/ quod ex mero veritatis fonte manauit: intra mentis penetralia clausum retine, ne quis incredulus/ imperitus/ ac

rudis: id exaudiat. **REX.** Faciendū vt mones plane est. nam si **Eumenio** philosopho occultorum curioso Eleusinas deas aiūt iratas: q̄ eleusina sacra vulgo p̄didisset; multo magis credere fas / summū illum rerū opificem indignatum iri / si arcana sui mysteria / passim inuulgētur. qui etiam vetuit margaritas suas ante porcos mitti. sed quid dicam nūc o **Lazarele**: adeo amore / admiratione / et gaudio simul cōfundor / vt penē extra me in mētis excessu posit⁹ / vbi sim nesciam. **LAZ.** Nec mirum o felicissime rex. Nam si quelibet rerū (licet minima) nouitas / sensus immutat; multo magis et excellentius id operatur hec ea ipsa res / que non solum sensus / verum et ipsos mentis obtutus precipua sui sublimitate repercutit / ac penitus obtūdit. **REX.** velim nunc edisseras o **Lazarele** (si forsan habes) qui ex sapientibus / aut antiquis / aut recentioribus: hac de re pertractarunt. **LAZ.** Vt per paucos adeo tantum numeris ab initio consecuti sunt: ita et pauci tractare potuerunt. nemo enim pro dignitate precipit quod ignorat. **REX.** At hi pauci: qui sunt? **LAZ.** Enumerabo succincte: quos sentio. i primis quidem **Hermes**: per omnes suos qui nūc habentur dialogos / de hac re occulte p̄cipit. sed in dialogo ad **Aclepium** / qui de diuina voluntate inscribitur: multo apertius narrat. Item asserūt hebreorum magistri: **Enoch** in quodam suo libro / de superiori et inferiori rege / mētionem fecisse. et qui ambos vniret: quotidie sibi disponi letitiā de super. quod nihil aliud est mea sententiā q̄ huius arcani mysterium. **Abraham** quoq̄ in libro qui **Zepher izira** / id est formationis liber appellat: docet sic novos formari hoīes. eundū videlicet esse in desertū mōtem vbi iumēta nō pascant: e cuius

Hermes.

Enoch.

Abraham.

HER.
 clama id di terra
 deinceps ea for
 literam demera
 di intelligedum
 ites. qui deo delerit
 Nos sicut
 Hermes qui
 vulgo neq̄ illis vulg
 rillius reportat. interca
 siostrum: vtaq̄ p̄
 dicitur sic habemus. ad
 os diuino q̄ inheresce
 tra se posurus. sed ipse
 lumenta autē ferē
 corporei sunt sensus
 omnia: montes non d
 sensu p̄fecto dicitur
 d est terra rudra et vi
 omelle quod vū qm
 Ex hac igitur terra n
 iteratū per mēbra dū
 una generatio: in lūca
 rarū coponitur: demer
 na de re hū mōtes p̄
 nam sapientiū tātum
 copores. hoc igitur
 iudicio) enigm
 ioge ante omnes: di
 as) et verbis precep
 deo fuerat vatic
 alios meum: loqu
 mētionem in libro d

medio adamā id est terrā rubram et virgineam esse
 eruēdā / deinceps ex ea formādū esse hoiem / et p mē-
 bra / rite litterarū elemēta fore disponēda. qđ sic mea
 sententia est intelligēdum. mōtes deserti: sunt diuini
 sapiētes. qui ideo deserti. nā vulgo despiciunt. iuxta
 illud sapiētie. **Nos isensati vitā illorū existimabam⁹**
 infantiā. **Et Hermes.** qui se huic sapiētie dedicāt: neq; **Hermes.**
 ipsi vulgo / neq; illis vulgus placet / isanire demū putā
 tur rīsuq; reportāt. interdū etiā odio habentur: cōtu-
 melijs afficiunt / vitāq; priuātur. **A** platone quoq; in **Plato.**
 phedro: sic habemus. ab humanis autē studijs segre-
 gatus / diuinoq; inherēs: carpitur a multitudīne / qua
 li extra se positus. sed ipso deo plenus: multitudinem
 latet. **I**umenta autē secūdum **Philonis** interpretatio **Philo.**
 nem: corporei sunt sensus / quos septē esse enumerat.
 hec iumēta: montes non depascunt. nā diuini sapien-
 tes: sensuū persuasionibus nō alliciūtur. **A**dama ve-
 ro id est terra rubra et virgo: ipsa sapientū mens est. q̄
 vino mellie / quod virgines germinat: virginea effecta
 est. **Ex** hac igitur terra / nouus formatus homo: mysti-
 ca litterarū per mēbra dispositione viuificatur. **Nam**
 diuina generatio: mystica verborū platione / que lit-
 terarū cōponūtur elementis / sacratissime cōsumatur.
Qua de re hi mōtes p diuina formatione sunt adeū-
 di. nam sapientū tātum mentes: diuine generationis
 sunt cōpotes. hoc igitur pacto **Abrahā** tātū mysteriū
 (meo iudicio) enigmatische reseruauit ad posteros.
Sed lōge ante omnes: dñs n̄r **HIESVS** christus ver⁹
 mellias / et verbis precepit / et opere adimpleuit / sicut
Asaph de eo fuerat vaticinat⁹ inquiens. **A**periam in
 parabolis os meum: loquar propositiones ab initio.
Et sicut scribitur in libro bresith **Raba** / a **Rabi Mose**

HER.

Amiona.
Enoch.
Symeon.

aderfan: q̄ facta inter quosdā talmuſtas ſacrarū re-
rum diſceptatiōe/ dum rabi **Amiona** ex auctoritate
Enoch hoc ſecretum cōmemoraſſet **Rabi Symeō** fle-
uiſſe et riſiſſe dicitur / demūq; dixiſſe. hec eſt diuina
volūtas: que nō vult alicuī generationi reuelari/ niſi
cum venerit **Rex meſſias**/ qui dabit libertatem hec ſe-
creta reuelādi. pre ceteris igitur (vt dixim⁹) **Chriſtus**
IHEVS hoc arcanum reuelauit. Sed propē eſt: vt
quadam tēporis plenitudine / apertius manifeſtet/ vt
impleatur quod ipſe dixit. habeo alias oues: que non
ſūt ex hoc ouili/ quas oportet me adducere. et tūc fi-
et vnū ouile/ et vnus paſtor. Per cūcta autem ſacra vo-
lumina et veteris et noui teſtamenti: aliquid excerpti
potest/ quadam tamē difficillima extortione. preter
hos autem o optime rex ; qui hāc rē vel enucleate vel
inuolute narrauerit / memini me legiſſe neminem.
REX. Si diuine nihil aduerſetur volūtatī: velim ape-
rias quo ordine/ quave operatione tantum opus per-
ficitur. **LAZ.** Id etiam (adiutore deo) p̄ficere deſide-
rium eſt: vt omnis diuini conſumatio operis habeat.
Res enim hec diuina/ auguſta/ et regia eſt : et que te
Heroicum/ ac p̄ium regem deceat. Nam ſi **Perſarum**
olim reges (vt plato meminit) deorum cultum/ **Zoro**
aſtris videlicet magiam ediſcebāt ; quanto magis ſin-
cerū/ purū / verūq; cultū (qui ab adulterinis auertit)
chriſtiani reges edoceri debent. Sed iam o rex ad he-
ſperium ſol iclīnat oceanum/ et ī eo quod poſtulas
plurime obſeruent̄ conditiones oportet: quas ſi enar-
rare pergam / opido longior eo (qui exactus eſt) ſer-
mo ſuccreſcet/ noxq; pluria ītercipiet. adde q̄ anim⁹
cum p̄ſentis orationis longitudine tū rei magnitudi-
ne et difficultate/ adeo feſſus labalcit : vt requiē affe-

Plato.

HER.
... am' ipi' in aliud
... locū ſcripte
... in geneſis libro
... ſicut filius autē
... Caballe en
... Caballe en
... fuerit ſentit
... ars videlicet
... quādiā
... quādā diu
... cabalan
... quosdam co
... vnū tantum ex
... beate Rex
... deoq; in
... ad tantū
... Lazari
... quia tubas ex
... non meſſe
... ipſi deo
... Fac vt iudei
... quia a
... et reuelati
... Rex: vt qu
... ſermonē
... nunq; em
... quāq; ſu
... ſub ſymon
... et verbum diu
... ſane animi
... ſimplex ad
... mētis tenit
... 17

stet. differam⁹ igit^r in aliud tēpus/in abditiorē et magis solitariū locū/sapientes **Hebreorū** imitātes. **Sup** eo enī verbo in geneleos libro/deditq; **Habrahā** cūcta q̄ possiderat **Iaac**: filijs autē concubinarū largitus est munera. **Sic Cabaliste** enarrant. que data sunt cōcubinarū filijs: fuerūt scemoth steltoma/id est nomina immūdicie/ ars videlicet magica. **Que** aut data sunt **Iaac**: fuerunt quedā diuina secreta. que (quia ore ad os reuelata sunt/cabalam vocāt. quod nomē: nostro tēpore apud quosdam cognitū esse cepit. eius tamen operatio (si vnū tantum excepero) omnes penitus latet. tu autem o beate **Rex** memori serua et fideli mente/ que diximus: deoq; in presentis sine sermonis gratias age/ qui nos ad tantū munus cōuocauit. **REX.** **Tue** he sūt ptes o **Lazarele**: qui gratia excellis et eloquio. **LAZ.** quia iubes exequar o rex: sed in hac gratiarū actiōne non meis/ sed **IHVSV** Christi vtar verbis: vt acceptior ipsi deo/sacratiorq; sit nostra oratio. **REX.** **Fac** vt lubet. **LAZ.** **Gratias** ago tibi domine **IHVSV** Christe: quia abscondisti hec a prudentib⁹ et sapientibus/ et reuelasti ea paruulis. **At** cōgruum mihi videtur o **Rex**: vt quēadmodum per hodiernū sermonem fere totū egimus/ ita aliquo gratiarū actiōnis **Hymno**/ sermoni finem esse imponendū/hac presertim in re. nunq̄ enim satis erga deum explere laudationis verba/ quisq; sufficiet. **Laudabo** itaq; christū **IHVSM** sub **Pimādrī** nomine. quod ab **Hermete**

Cabaliste.**Hermes.**

et mens et verbum diuine potentie interpretatur. **Tu** autē o rex faue animis: mecūq; auctore oim ipsū verbum pronus/suplexq; adora. **REX.** **Jam** pni/demissis genibus / iūctis tensisq; manibus (vt fari occipias) operimur. **LAZ.**

CRAT.

Lux patris verbum radians **P**imander/
Proffus eterno sata mens ab euo/
Omnium/que es rerum opifex origo:
Laus tibi/virtus/honor et triumphus/
Gloria et regnum/decor et potestas.
Tu sinu obliquo pedibus volutas/
Anguis in morem premis atq; soluis/
Horridas umbras/Itrepitu frementes.
Laus tibi virtus/honor et triumphus/
Gloria et regnum/decor et potestas.
Tuq; naturam velut ales oua
Humidam/verbi refoues calore/
Indeq; emanant elementa queq;
Laus tibi virtus/honor et triumphus/
Gloria et regnum/decor et potestas.
Tu facis cunctis opus omne rebus/
Quidquid et vita fruitur vel igni
Aere aut terra/pelagoq; gignis.
Laus tibi virtus/honor et triumphus/
Gloria et regnum/decor et potestas.
Tu genus mandas hominum iugari
Luce diuina religasq; tecum.
Tu dies vertis/tenebrasq; soluis.
Laus tibi virtus/honor et triumphus/
Gloria et regnum/decor et potestas.
Cum suas vires homo perdidisset/
Virginis nato penitus iugatum/
Et caro factum reuocas in astra.
Laus tibi virtus/honor et triumphus/
Gloria et regnum/decor et potestas.
Ecce cum rursus cecidisset artus
Inter humanos/iterum videris

... qui cecidit vates
 ... virtus honor et
 ... et regnum decor et
 ... cor acis legitur veru
 ... mus ac una sapient pul
 ... pposumando monu
 ... virtus honor et tri
 ... et regnum decor et
 ... decedunt operum mi
 ... terras requies subit
 ... mens est homini u
 ... virtus honor et tri
 ... et regnum decor et
 ... duno dabit ore vo
 ... laudes reboabit or
 ... terris adertur fre
 ... virtus honor et tri
 ... et regnum decor e
 ... ia in primam faciem
 ... et regnum prece quoc
 ... ma mandas propiciat
 ... virtus honor et tri
 ... et regnum decor et
 ... duo quodam summi
 ... or ecce vnus regit et
 ... ad saltus vbi mollit
 ... tibi virtus honor et
 ... et regnum decor et
 ... habent vnus lanices
 ... pas illic leo non noc
 ... vellus laniabit a
 ... vnus honor et triu

Sicut antiqui cecinere vates.

Laus tibi virtus/honor et triumphus.

Gloria et regnum/decor et potestas.

Sicut ora clis legitur vetustis:

Magnus ac vna sapiet pusillus/

Non opus mundo monitu frequentu.

Laus tibi virtus/honor et triumphus/

Gloria et regnum/decor et potestas.

Sed dies cedunt operum ministris

Septime terras requies subiuit/

Lucis: en mens est homini iugata.

Laus tibi virtus/honor et triumphus/

Gloria et regnum/decor et potestas.

Quisq; diuino dabit ore voces.

Celitum laudes reboabit orbis.

Dij simul terris aderunt frequentes.

Laus tibi virtus/honor et triumphus/

Gloria et regnum/decor et potestas.

Omnia in primam faciem resurgent.

En dei regnum (prece quod vocari

Iam tua mandas) properat venire.

Laus tibi virtus/honor et triumphus/

Gloria et regnum/decor et potestas.

Que duo quodam simul vnū ouile:

Pastor ecce vnus regit/et salubres

Ducit ad saltus/vbi mollis herba.

Laus tibi virtus/honor et triumphus/

Gloria et regnum/decor et potestas.

Tunc bibent viuos latices vbiq;

Non lupus illic/leo non nocebit

Spina non vellus/laniabit album.

Laus tibi virtus/honor et triumphus/

Gloria et regnum/decor et potestas.

Hac gratiarum actione perfoluta: rex ex disputatio-
ne vegetior factus/mēteq; alacrior/sefe in regie pene-
tralibus recepit/precatus/alterum/solem exortu suo
diem similem allaturū. **Lazare**l^{us} vero rege (vt opor-
tuit) cum veneratione salutato: operam suam in alte-
rum diem pollicens/alta iā nocte/abiuit.

Crateris Hermetis adiecti Pi-
mandro & Asclepio Mercu-
rij Trismegisti Finis. Pa-
risiis in officina Henrici
Stephani recognitori
bus/mēdasq; ex of-
ficina eluētibus
Ioāne Solido
Cracoui
ensi/

& Volgacio Pratenfi Anno domini Saluatoris
M. D. V. Calēdis **A + P + R + I + L + I + S.**

